

LINDBLOM, CARL GUSTAF

**Skrifter wid gladare tillfällen af Carl Gustaf
Lindblom. Halmstad 1824, tryckte hos C.G.
Henman [! = Hellman] et comp.**

Halmstad
1824

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

LINDBLOM, C. G.
Skrifter vid glaciär
tillfällen

Nitt So.

(M)

10

1700-1829

Kalustad
1827

Utt. Lu

(B)

1700-1829

Skrifter

vid

Gladare Tillfällen

af

Carl Gustaf Lindblom,

H å l m s t å d 1824,

Tryckte hos E. G. Heuman et Comp.

Glædens med dem, som glæde åro.

Paulus.

En

Berkligt Nitist, Antik Ofrgåttlig

Lärare:

Rektor Skold,

Atdånnde Ryrkoherden,

Högärewördige och Hög lärde

Magistern,

Herr Erik Daniel Riden,

och

Des Fru:

Ryrkoherdinnan

Högäbla

Sophia Catharina Riden,

född Stridbeck,

uti

Min Alfade Uppfostrings Stad

Halmsstad,

Helgas Dessa Hjertats Uppriktige Uttryck, såsom
ett allt förringa wedermåle af skyldigsta erkänsa
la, och en aldrig nog fullkomlig tacksamhet

af

Zul Kfton

År 1824.

Författaren.

Maji den 17 1824.

J dag skall min Lärare wigas,
Och Gracernes Afbild stå Brud;
O! Fulle min Brudsång förtigas,
För Dessa i kärlekens skrud?

Förtigas? — O nej! — jag bierfs orda,
Så ömmande jag det förmår.
Att Gud tacks på dessa fullborda
Allt godt jag Dem önska förstår.

Ej smicker — ej falskhet framträder,
Att skrytsamt nedläggas sin gård
Af tacksamhet — Nej! — det wist gläder,
Då enfallden råder — ej stärd.

O! Dyrbare Man för mitt minne!
Ditt Namn är så ljust för min själ;
Det alltid skall hugna mitt sinne,
Att städse förspörja Ditt wäl.

Just nu är Din Heders Dag inne,
Då Dig bjuds ett stöd på Din wäg;
Sann lycka med Dagen Du winne,
Och samma för lifstiden äg.

Så Ördade Man att förenas
Med Sophie — på ödenas Haf

Hon följer — och Er ej förmenas
Den sällhet Gud äfta stånd gaf.

Om, Dyrbara Brud! jag ej minndes
Från Ungdommen Dig af det Hus
Sag ämndt så godt — och förbindes,
Att önska Din bana bli ljus — — —

Sag skulle nog otacksam vara,
Som bördan den tyngsta mig te;
Nei! — jag vill ej tacksamhet spara;
Mig uppmanar känslan att be —

Att sända en suck till det Höga —
Till Honom, som deruppe bor,
Att han täcktes skona Ditt öga
Från tårar — som Måka och Mor.

Öh, Ålsfwärda Brud! gå att gbra
Min Lärare lyttlig och säll;
Ej stormar Ert lugn må förstöra —
Lugn råde från nu — till Er qväll.

Des Högtyrbrödade Cousin,
v. Pastorn, Magistern

Herr C. C. Törnsten,

och Demoiselle

H. M. Ålsing,

den 30 April 1824.

Å Författarens äda förbindligast.

Wärdaste Brudpar! tillåt mig att ägna
Fåsten den sång, som min Skaldms i dag
Känsligt affjunger — att wänhjertan fågna;
Lyran min äfwen instämmer — fast swag.

Min Skaldms är trög — ostånd är min Lyra;
Dock denna brist öfwerseende när,
Om jag min Brudsång blott så kunde styra,
Att den måtte lifwa känslan, som rår.

Wälgbrände Sol! den dagen re'n randas,
Då närmare wi fbrenade se
Desa, för hwilka nu suckarne blandas —
Desa, för hwilka wi hjertligen be.

Wörddade Brudgum! Min Embets Medbroder!
Hell dig som Waka! — blif lycklig som Far;
Sträfw till målet, der Årones Stoder
Nefas — fyll pligten — och sällhet Du har.

Wid är den banan i dag Du beträder —
Wid — såsom den Du har länge beträdt;
Ledning blott fås af en Allmägt, som gläder,
Ledning på wägen, som endast är rätt.

Wörda den döda Guds Hand, som dig räddes,
Och gå med glädje hwart Himlen Dig för;
Se till att hägen ej widare sträckes,
Inn att i Gudi Du lefwer och dö.

Du ädlaste Brud! må wänskan hålsa
Dig Åstfad som Maka — wördad som Mor;
D! måtte Himlen från sorger D. g frälsa:
Sällhet den när, som på Allmagten tror.

Ei bli för Dig Dina pligter så ringa —
Nej! — Du! wist widden och wigten sielf ser;
Hell Dig! en Högre Försyn kan så bringa,
Att Du dem fullgör med glädje — och ler.

Skulle hon mörkna den banan Du wandrar,
Fortsätt Din gång — och war tålig — och nöjd;
Be den, som stads på ödena klandrar,
Allrig på jorden hän får någon fröjd.

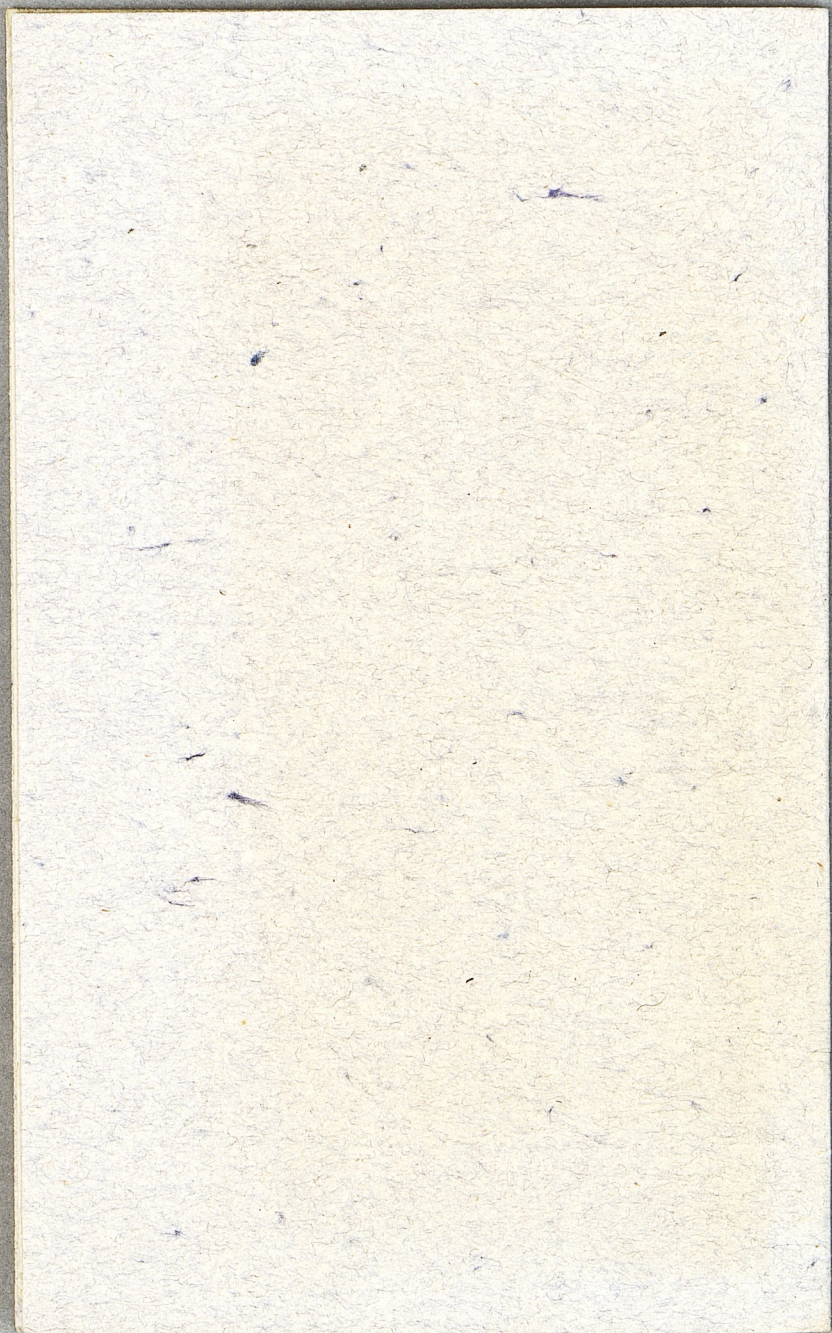
Gån då att fredligt på Fredagen paras!
Ljuslig är dagen — så klar — att! så så!
D! måtten I ifrån sorgerna sparas
Från detta Nu — intill lefnadens qväll.

Smmande delen häd' glädjen och sorgen,
Trosaste waren i lif och i dö;
Milda Försyner war Eder en borgen,
Att älska hwaran'n i lust och i dö.

Leuwen förtroligt som Makar tillsammans!
Leuwen en mängd af de gladaste år;
Pydiga Barn bli Er älderdoms gamman,
D! hwilken sällhet wårt Brudpar uppnår!

www.books2ebooks.eu